

forbindelse med sådan nogle sager som f.eks. dem her. Så jeg kan stadig væk ikke forstå, at man ikke kan henholde sig til den tvivl, der har været i forbindelse med fortolkningen af grundlovens § 78, og ad den vej forsøge at få stoppet – om ikke andet så midlertidigt – sådan nogle afskyelige foreninger som Pædoofilgruppen.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige til hr. Per Dalgaard, at jeg har noteret mig, at der er nogle, der har forsøgt at få en diskussion omkring grundlovens § 78, stk. 2, ind i den problemstilling, som vi i dag behandler, og jeg må blot her stiltfærdigt sige til hr. Per Dalgaard, at spørgsmålet om, hvorvidt der er grundlag for at indlede en forbudssag mod Pædoofilgruppen, ikke afhænger af, hvilken fortolkning der anlægges af § 78, stk. 2.

Spørgsmålet er alene, om det kan bevises, at Pædoofilgruppen har et ulovligt formål. Der har jeg allerede svaret hr. Per Dalgaard, at for at kunne indlede en sådan proces bliver man altså nødt til at have et bevismæssigt materiale til sin rådighed, og det har jeg ikke som justitsminister. Det bliver jeg simpelt hen nødt til at sige meget klart, fordi der i lidt for lang tid, synes jeg, har været en dans i pressen om, at der var meget, der sådan var op til en fortolkning, og at nu måtte vi se, hvor grænserne gik.

Det er meget enkelt det her. Det er ikke noget med grænser. Er der et ulovligt formål eller ej?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg må sige, at jeg ærlig talt er meget skuffet over det indlæg, der kommer fra Danmarks justitsminister. Jeg synes nærmest, det var en forsvarstale for de pæofile og deres rettigheder. Ja, jeg er faktisk dybt skuffet. Jeg havde forventet, at der var helt andre boller på suppen, i særdeleshed fra en borgerlig justitsminister, der går ind for lov og orden og konsekvens. Den tale, justitsministeren holdt, var faktisk kun paragrafsnak.

Hvor var de små børn, det her handler om? Det her emne handler om pæofile, om voksne mennesker, der forgriber sig på små børn.

Jeg er enig med justitsministeren så langt, at en forening jo ikke i fællesskab begår en forbrydelse mod et enkelt barn. Det er enkeltpersonerne, vi skal have fat i, og det er en politiopgave.

Men synes justitsministeren virkelig, det er rimeligt, at pæofile kan danne deres egen fore-

ning? Vi har set en forening, der har eksisteret i årevis. Det er jo forfærdeligt at se, hvad der egentlig kommer ud på nettet, hvor de opfordrer til, hvordan man kan forgribe sig på små børn, hvordan de udveksler erfaringer, hvordan de oplyser om, hvordan man kan undgå, at politiet får fat i dem. Mener justitsministeren, at det er rimeligt?

Kl. 18.30

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige, at det indlæg, som jeg lige har hørt, vist mest må betegnes som et personligt indlæg i debatten. Det var langt under lavmålet for, hvad man kunne forvente af Dansk Folkeparti.

Regeringen har for måneder siden bedt Rigsadvokaten om at indlede en undersøgelse af, hvorvidt Pædoofilgruppen kan opløses. Det har vi gjort, fordi vi synes, at den forening er så afskyelig, at det er værd at få undersøgt, om der er grundlag for at søge foreningen opløst. Det arbejde er allerede i gang.

At komme her og påstå, at jeg holder en forsvarstale for Pædoofilgruppen, må simpelt hen skyldes, at fru Pia Kristensen overhovedet ikke har lyttet efter, hvad jeg har sagt i min tale. Tværtimod står jeg her som justitsminister og argumenterer for, at også en justitsminister skal overholde landets love. Det er rent ud sagt ynkeligt at opleve, at der er medlemmer af Dansk Folkeparti, som ved enhver lejlighed forsvarer grundloven og lov og ret, der her opfordrer mig til at bryde de love og de regler, der gælder for alle i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg er enig med justitsministeren så langt, at det som sagt ikke er foreninger, der begår en fælles forbrydelse. Det er de enkelte personer.

Så sagde justitsministeren i første omgang, at det at gennemføre et midlertidigt forbud mod foreninger var en meget alvorlig sag, og at der, for at man kunne indlede sådan en sag, skulle foreligge nogle beviser.

Når man ser, hvad der skete for nogle år siden, hvor Pædoofilgruppens aktiviteter blev beskrevet i detaljer i tv-programmet »De pæofile danskere« – det var en udsendelse, der blev vist i TV 2 i oktober 2000 – hvor den ene af journalisterne bag programmet, Jakob Billing, meldte sig ind i foreningen under påskud af at være pædoofil og oplevede foreningens virke, der består i